

عنوان مقاله:

نمودهای معماری سنتی و اسلامی در معماری و شهرسازی ایران

محل انتشار:

دومین همایش ملی معماری، عمران و محیط زیست شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سید علی معراجی - کارشناس ارشد فرهنگ و زبان باستان

آرین توکل - دانشجوی کاردانی نقشه کشی

میلاد ملا احمدی - دانشجوی کاردانی نقشه کشی

علیرضا نیک نام - دانشجوی کاردانی معماری

خلاصه مقاله:

هویت اسلامی-ایرانی از شاخصه های معماری پایدار در شهر ایرانی است. پژوهش درباره ی فرهنگ های شهری به طور طبیعی بر مواردی چون نهاد، شهر و شیوه زیست یا اشکال فرهنگی تعریف شده ی این فرهنگ ها که در شهرها رشد می یابند، تمرکز می کند. بدلیل اهمیت مطالعات پژوهشی بر آثار فرهنگ، معماری اسلامی و فضاهای شهری، چنین پژوهشی الزامی به نظر می رسد. در این پژوهش ارتباط بین فضاهای شهری، فرهنگ، معماری اسلامی و تاثیر گذاری آن ها بر یکدیگر مورد بررسی اجمالی قرار گرفته و سپس به خرد فرهنگ ها و اثرات کلان شهرهای امروزی بر آن اشاره می شود. انسان امروز اگرچه در بسیاری از موارد پیشرفت های شگفتی را به واسطه توسعه ی علوم و تکنولوژی به دست آورده است ولی با نادیده گرفتن عوامل محیط زیستی و بی توجهی به ساختارهای سنتی و بومی باعث آسیب به محیط زیست شده است. استاد پیرنیا یکی از شاخصه های معماری ایرانی را استفاده از مصالح بوم آورد بر می شمرد ولی صد افسوس که این مهم رفته رفته به دست فراموشی سپرده می شود. ساختمان های جدید نه تنها محیط قابل زیستی برای تامین نیازهای انسان کنونی ندارند بلکه با نادیده گرفتن ظرفیت های محیط زیستی منجر به کاهش توانمندی نسل های آینده در استفاده از منابع می شود. بی توجهی به معیارهای اقلیمی در ساخت سکونتگاه های معاصر، محیط زیستمان را در معرض تهدید جدی قرار می دهد. در این راستا معماری پایدار با ارائه ی اصولی چند، سعی در آشتی دادن معماری با طبیعت دارد

کلمات کلیدی:

معماری اسلامی، معماری سنتی، شهرسازی، مصالح، بومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/346096>

